

lerne til at træde ud af Creditforeningerne; altsaa de, der vare istand til at give nogen virkelig Sikkerhed for hele Creditforeningen, indkøbe Creditforeningens egne Obligationer til lave Priser, betale dermed deres Gjæld til Creditforeningen og trække sig tilbage. Der bliver da tilbage en Levning af den hele Creditforening, som ikke er istand til at bære Byrden af sine Obligationer, og Obligationseierne ere da de, der have tabt, og de have ikke havt noget Middel til at sikke sig. Den Mangel, der er ved Creditforeningerne, saaledes som de nu ere ordnede, dersom nemlig Regjeringen ikke holder en streng Haand over dem, en saa streng, som det kun staaer i dens Magt at holde over dem, er, at Obligationseierne ere uden Forsvar. Nu seer jeg i den § 2, som her foresligger, et Middel for Regjeringen til at holde en streng Haand over Creditforeningerne; det staaer nemlig, saavidt jeg kan skjønne, i Regjeringens Magt gjennem Registrationsundersøgelsen at fastholde ved Creditforeningerne alle solidarisk ansvarlige Medlemmer, saaledes at dette hele Udfølnings-system af de gode og Tilbageblivelsen af en slet Næst ikke mere kan finde Sted. Er det rigtigt forstaaet, kan Paragraphen hjælpe dertil, saa er den et saa stort Gode, at man vistnok ikke bør nægte den sin Stemme. Kan den ikke naae det, kan den ikke føre dertil, saa maae vi finde andre Midler, som give Regjeringen en endnu fastere og sikkrere Haand over disse Foreninger, til Foreningernes eget Tarv og til deres Tarv, som i god Tro have kjøbt Foreningernes Obligationer. Jeg gjentager, at det Gæste, der i Virkeligheden kan gjøre den Art Creditinstituter gode, det er, at den almindelige Moral strengt fordommer alle dem, som overtage, som overvurdere, at man driver dem tilbage, hvor man træffer dem, at man, hvor man opdager dem, offentligt stempler dem som uredelige Mennesker, at enhver Taxation, der kommer til Kundskab, og som ved gjentagne andre Taxationer eller ved Omsætning, ved Salg, viser at Værdien er overstreden, og høit overstreden, bliver nævnt offentligt og Mandens Navn ved Siden af, saaledes at ingen saadan Mand mere kan vinde Tiltro i Samfundet. Naar Samfundet ikke kan bestaae sig af en saadan Moral, saa blive Cre-

ditforeningerne et Bedrageri og et Bestubberi, men det er Regjeringens høie Haand, der saa atter maa skaffe Opreisning og bringe Moraliteten tilstede.

Bregendahl: Den ærede sidste Tale bragte et Moment ind i Discussionen, som ikke ligefrem ligger for, men da det er berørt, skal jeg dog tillade mig med et Par Ord at udtale mig derom; det er nemlig Spørgsmaalet med Hensyn til Overtagelsen af Panterne, efter at der er forsøgt Realisation af dem. Jeg skal foreløbig gjøre opmærksom paa, at det ikke er alle de bestaaende Creditforeninger, der have modtaget en saadan Forandring i deres Statuter som den, hvortil den ærede Rigsdagsmand sigtede, og det har saaledes ikke været Tilfældet med den Creditforening, af hvis Bestyrelse jeg har den Ære at være Medlem, der er hverken foreslaaet eller begjæret nogen Forandring i dens Statuter om Bømpelse med Hensyn til Tritagelse for at indbringe udstedte Obligationer i Forhold til de overtagne Pantter. Spørgsmaalet om at søge Tilladelse til en saadan Tilføining til Statutterne har jo ganske vist været under Overveielse, foranlediget ved, at man saa, at en sliig Bestemmelse begjæredes af andre Foreninger, men det kom ikke til Forhandling, hverken i Repræsentantskabet eller af Interessenterne paa Generalforsamlingen, fordi Bestyrelsen ikke fandt at burde andrage derpaa. Den Betragtning, hvorpaa man støttede sig, idet man ikke vilde anholde om en saadan Forandring i eller Tilføining til Statutterne, var nærmest den, at man meente, at der ikke var nogen Fare for, at Foreningen i nogen nær Fremtid skulde komme til at overtage saamange Pantter, at der kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt en saadan Fremgangsmaade burde følges. Den nærmeste Grund, hvorfor man lod Spørgsmaalet falde, var altsaa den, at det med Hensyn til Forholdene i Foreningen ikke havde nogen praktisk Interesse; men jeg skal ikke nægte, at jeg for mit personlige Vedkommende desforuden ansaae et Andragende om en saadan Tilføining for vigtig, thi jeg troer, at enten er denne Tilføining overflødig, eller ogsaa kan den ikke gives af Ministeriet. Der staaer ganske vist i Loven af 20de